

מסורת הש"ס

א) (לעילמא: א:) [נקמן נב:];
א) [נקמן נג:]; ד) [נע] מוספות נקמן סד: ד"ה מסתבאל; ה) נקמן ג: [מוספתא ספ"ו ע"ש]; ו) [נקמן מט: מוספתא פ"ו ה"ה]; ו) [נקמן מג: מח: פסחים כח:]; ח) [נקמן מח:]; ט) כ"ה בדפוס; י) [נעיר מוס' יבמות עד: ד"ה ושהפסח]; יב) כלזה משען הקוסא הוא והמירן חסר בתוספות ונצל' יום לומר דגרוהו ואכלהו קאמר א"י י"ל כו'. רש"א וע"ש; ט) כדש"א בגי' און.

תורה אור השלם
1. ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ?? מחרון אפן ונתן לך רחמים וירחמך וידברך באשר נשבע לאבתך; דברים יג יח

גליון הש"ס

גמ' אמר אבי שפחטה. ענין נקמן דף קמ ע"א מוס' ד"ה כלן: רש"י ד"ה אלא וכו' וכל דבר הפקר. ע"י מנ"ל ס' מקס"ו סק"ה:

הגהות הב"ח

א) גמ' והצ"ן בו לידע:
ב) רש"י ד"ה הני מינ' וכו' דמבוי:
ג) ד"ה ה"ה וכו' עובד כוכבים כיון ששפיט:
ד) ד"ה מותר וכו' דשמא:
ה) תוס' ד"ה ספק וכו' דשמא לא:
ו) בא"ד מטעם ספק ספקא. ניכ' פ"י ה"ג אלא ספק ע"י העידר כוכבים מחוכה וספק אי נעזר:

רבינו חננאל

(סוגיא) ישראל שפחטה לעבודת כוכבים ש עובד כוכבים כלומר רצף צוחרת ואינה ניכרת כלל אלא כאילו טס בעלמא היא לא ביטלה מיט' גוררין דלמא מגבה ליה ישראל וכיון דמגבה ליה קנאה וכו' הדר מבטיל לה הוי לה עבודת כוכבים של ישראל ועבודת כוכבים ביד ישראל אין לה ביטולה עובייתא טוב אקשי מן אבני מרקוליס שהביא ישראל וחיפה בהן טרטראות כו' ומן ישראל ששיפה עבודת כוכבים ושינין בבוליהו גוררין דלמא מגבה להו וקני להו בהגבהה והם עדיין בחזקתן וכיון דקנאם אצ"ג דבתי הכי נשברו לא בטלי כדרבא דאמר עבודת כוכבים של ישראל לא בטלה לעולם. ומותבין טוב אף לא ירקות פ"י אין וזרעין תחת האשירה ירקות בימות הגשמים מפני שהנביא פ"י עלי האשירה נובלות על הירקות והוה להן לזבל ובמצאו הירקות גדילות מן העבודת כוכבים. וקני להו בהגבהה והם שנפל מן האילן כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה. ופרקינן שאני התם דאשורא היא עיקר של אילן קיימת.

מזיק. גזרל אלמא וישראל הוה: והצ"ן צו. על שפת הדור לידע אס' זכר: כהן. חכס ומורה הוראה הוה ונתכוין להורות לה ישעיה ימי הטומאה וימי טהרה: **כדדלם**. כלשון ארמי פאס: **מזויין** **סס**. וכבר אכלהו או גררוהו לחור שלהן ולא איהל כהן זה על המט:

של מציק אחד ברימון שהטילה נפל לבור ובא כהן והצ"ץ ⁽⁶⁾ לידע אם זכר אם נקבה ובא מעשה לפני חכמים וטיהרוהו מפני שחולדה וברדלם מצוין שם והא הכא דודאי הטילה נפל ספק גררוהו ספק לא גררוהו וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי לא תימא הטילה נפל לבור אלא אימא ״הטילה כמין נפל לבור והא לידע אם זכר אם נקבה הוא קתני ה"ק לידע אם רוח הפילה אם נפל הטילה ואת"ל נפל הטילה לידע אם זכר אם נקבה ואיבעית אימא כיון שחולדה וברדלם מצוין שם ודאי גררוהו איתיביה מצא תבנית יד תבנית רגל הרי אלו אסורין מפני שביוצא בהן נעבד אמאי הא שברים נינהו הא ⁽⁶⁾תרנגומה שמואל בעומדין על בסיסן איתיביה ⁽⁷⁾עובד כוכבים י־מבטל עבודת כוכבים שלו י־ושל חברו דיישראל אינו מבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים אמאי תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה ⁽⁸⁾אמר אב"י שפחטה וכו' פחטה מאי הוי והא תנן ⁽⁹⁾פחטה אע"פ שלא חסרה בטלה הני מילי דפחטה עובד כוכבים אבל פחטה ישראל לא בטלה ורבא אמר לעולם כי פחטה ישראל נמי בטלה אלא גזרה ⁽⁷⁾דלמא מגבה לה והדר מבטיל לה והוי עבודת כוכבים ביד ישראל יוכל עבודת כוכבים ביד ישראל אינה בטלה לעולם איתיביה ⁽⁸⁾עב"ם י־שהביא אבנים מן המרקולים וחיפה בהן דרכים וטרטיאות מותרות וישראל שהביא אבנים מן המרקולים וחיפה בהן דרכים וטרטיאות אסורות אמאי תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה הכא נמי כדרבא איתיביה ⁽¹⁰⁾עובד כוכבים ששיפה עבודת כוכבים לצרכו היא ושיפוייה מותרין לצרכה היא אסורה ושיפוייה מותרין ⁽¹¹⁾וישראל ששיפה עבודת כוכבים בין לצרכו בין לצרכה היא ושיפוייה אסורין אמאי תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה הכא נמי כדרבא איתיביה ⁽¹²⁾רבי יוסי אומר י־שוחק חוורה לרוח או מטייל לים אמרו לו אף היא נעשה זבל וכתוב י־לא ידבק בידך מאומה מן החרם אמאי תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה הכא נמי כדרבא איתיביה רבי יוסי בן יסאי־ן אומר מצא צורת דרקון וראשו חתוך ספק עובד כוכבים חתכו ספק ישראל חתכו מותר ודאי ישראל חתכו אסור אמאי תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה הכא נמי כדרבא איתיביה ⁽¹³⁾רבי יוסי אומר אף לא ירקות בימות הגשמים מפני שהנבייה נושרת עליהן אמאי תיהוי כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה שאני התם דעיקר עבודת כוכבים קיימת והא

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

מב. עין משפט

ח א מ"י פ"ט מהלכות טומאת מת הלכה יא:
ב ב מ"י פ"ח מהל' עבודת כוכבים הלכה ט סמג לאון כב טוש"ע י"ד סימן קמו סעיף א:
ג ג מ"י שם טוש"ע שם סעיף א:
ד ד מ"י שם טוש"ע שם סעיף א:
ה ה מ"י שם הלכה י טוש"ע שם סעיף י:
ו ו מ"י שם הלכה ט טוש"ע שם סעיף ב [טוש"ע אר"ח ס' תקפו סעיף ג]:
ז ז מ"י שם הלכה יב סמג שם:
ח ח מ"י וסמג שם טוש"ע י"ד סימן קמו סעיף ו:
ט טז ז מ"י שם טוש"ע שם סעיף א:
י י מ"י שם הלכה ו סמג שם טוש"ע י"ד שם סעיף יד:

מוסף רש"י

רבא כהן והצ"ץ בו. כהן חכס היה ומורה הוראות ומתכוין להורות לה ימי טומאה וטהרה, אי ימי דשגרה אללו צניט וטועת בתדומתו ודולה להזכר ממנה כל ימי טומאתה, ויש אומרים לידע איתמי יסא וזמן הבאת קרבנה אס' ילרע בתשמרתו אס' לאו, ולא ספיכל ל, נדבטיל (מור) [נערן] עולה אחת לטולה משמרה לא עייל האי כהן כפיה להנ, ועוד שהרי היא יכולה לאכר קרבנה כל וזמן שמרה, וגם לשון ראשון אינו נגאה, דאי חכס הוא כלום הוא בלא להטיל ולעבור על לאו דטומאת מת, אלא כהן עם הארץ היה או קטן וגטרוה אשה להצין ולבלות (דדה סו:) או: כהן קריב או מגבי צניט היה ושלחוהו שם להגיד לאתו מה טיבו ומתכן בין טומאת וטהרת וכו' לימי טומאת וטהרת נקבה, ולא מוכר אותו כהן על אזכרת לנפש לא יעמא, והצ"ן צו צבור והנפל לא ראה (פסחים טו:) וטהרהוהו. ממאטיל על הנת (שם) שחולדה וברדלם מצוין שם. וסמס חור חולדה וברדלם פותח סתם הוא וגיררוהו לחורן ולא האטיל (שם). רוח הפיילה. שפיר מלא רוח ואס' מתלא לומר נפל היה כלומר לכל אלה הוצרך אס' דוח הוא ואנרי, ואין כאן לא טומאת זכר ולא טומאת נקבה ואס' אריאה שהוא וולד לרביע לראות אס' זכר אס' נקבה (שם). ודאי גררוהו. ממוחקן כן נכך (שם) בעומדין על בסיסין. על כן, מקום הממוקן להס' דסיון דלאומצניהו התם ודאי פלחי להו (שער חא:). וישראל אינו מבטל כו'. דעב"ם פסל אלוהו ילפינן ולא ישראל, וכל שכן דישאל אינו מטעל עבודת כוכבים דישאל, דאין לה טטילה עולמית, דהא וסס כסתר כתיב (לקטן כב:). פחטה מיעבה בקיומם (לקטן ג:). עב"ם ״שהביא כו' דעליטתו מותרות. (לקטן ג:). וישראל עב"ם ״שהביא כו' אסורין. שאין ישראל מטעל עבודת כוכבים (לקטן טו:). וזורה לדורה. שלא יכשל בה ישראל ליהטות ממנה (לקטן טו:). אף היא נעשה זבל. אס' חירה לרוח גס עתה יס' הנאה ממנה (לקטן מח:).

והא

(לקטן חא:). שהנבייה. עליו נטרינן צימות הגשמים מן האילן (לקטן מח:).